

ROUŠKA

ročník 18

číslo 2/15

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 596 013 606, mobil: 736766021, email : bohumin@charita.cz

EUCHARISTIE, TAJEMSTVÍ NAŠEHO ŽIVOTA

Společně s církví v naší vlasti se připravujeme na Národní eucharistický kongres, který vyvrcholí v Brně na podzim v říjnu letošního roku. V jednotlivých diecézích bude vrcholem této přípravy slavení slavnosti Těla a Krve Páně, které připadá letos na čtvrtek 4. června (kde se překládá na neděli pak 7. června). Jistě je dobré vědět o těchto vrcholech roku, ale bude víc, když se sami o trochu více přiblížíme této svátosti. Již samotná touha je modlitbou k Pánu, aby nám vyšel poznáním vstříc. Chci využít této příležitosti a nabídnout vám několik myšlenek.

Je dobře, když vírou dovedeme přijmout, že pod způsobami chleba a vína se ukrývá sám Pán, živý se svým tělem a krví, se svým božstvím i lidstvím. Je dobře přijmout učení církve, že se nám v eucharistii sám dává za pokrm, který je pokrmem věčného života. Svátý Augustin ale říká, že věřit v tuto skrytou přítomnost Ježíšovu jakoby nestačí. Měli bychom přijmout, zakusit, že eucharistie je také naše vlastní tajemství. Jak to pochopit? Svátý Augustin říká, že díváme-li se na chléb proměněný v tělo Krista a víno v jeho krev – máme vidět také nějak tajemství svého života. Tajemství, které nám pomáhá vyjevit eucharistie. Augustin to vysvětluje následujícím příkladem: „*Ve křtu jste byli křestní vodou zaděláni v těsto. Když jste přijali oheň Ducha svatého, stali jste se upečeným chlebem. Buďte tedy to, co vidíte, a přijímejte*

to, co jste.“ **Buďte to, co vidíte** – tedy eucharistií = láskou, která se obětuje pro druhé, která se dává a nabízí Bohu, která zapomíná na

sebe, opouští svůj sebestředný pohled a proměňuje svůj život od sobectví k životnímu stylu služby lásky. **Přijímejte to, co jste** – tedy přijímejte každým okamžikem života, že patříte Pánu, že v eucharistii jste vtahováni, proměňováni v Krista. Váš život je spjat s Kristem. Sv. Lev Veliký říká: „Naše účast na těle a krvi Kristově nesměruje k ničemu jinému, než abychom se stali tím, co přijímáme.“ Cílem slavení a přijímání eucharistie je naše sjednocení s Kristem a skrze něho i s bratřími a sestrami (communio). Stávat se jeho tělem, platným údem jeho těla, být jako On životem pro druhé, v konkrétních podmínkách a danostech svého života. Nacházet své nejnuitnější tajemství, ke kterému jsme stvořeni a ke kterému jsme vedeni Duchem svatým.

Vycházet ze mše svaté po výzvě jáhna „Jděte ve jménu Páně!“ bych měl s touhou, aby Kristus ve mně, v mém životě pokračoval v díle spásy ve světě. Aby to bylo i nadále Jeho dílo a ne pouze mé představy, abych mu nekladl překážky v podobě sobectví, lhovosti a hříchu, ale dával mu vše k dispozici (jako Kristus Otci). Asi nebudeme schopni dojít do té hloubky, kterou vyjádřil apoštol Pavel: „Nežiji již já, ale Kristus.“ Ale přesto, nechme se pozvat Kristem, on jde s námi naší životní cestou, trpělivě nás doprovází jako učedníky z Emauz. Naslouchá našim strastem i zklamáním s jedinou touhou, rozehrát naše srdce svou blízkostí, zahnat náš strach i obavu, dát pochopit smysl našeho života v kontextu Boží lásky a dát se poznat v „lámání chleba“ – v eucharistii. Dát nám víc, než po čem jsme schopni toužit.

Chybí-li dnes nám katolíkům síla ke svědectví, možná ještě nechápe-me, jaký dar v eucharistii máme. Mysleme na to, když půjdeme v eucharistickém průvodu o slavnosti Těla a Krve Páně v našich farnostech.

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Aby se Charitě podařilo získat ke spolupráci více dobrovolníků s upřímnou snahou pomáhat.

KONKRETNÍ UMYSLY

- ❖ Za to, abychom se naučili tolerovat a přijímat jeden druhého i s jeho postoji a názory
- ❖ Za manželský pár, aby našel cestu k Bohu i k sobě navzájem
- ❖ Za uzdravení vztahu dvou mladých lidí
- ❖ Za uzdravení a posvěcení vztahů v rodinách
- ❖ Za šanci pro muže, který se rozhodl řešit svůj problém s alkoholem

AKTIVIZAČNÍ ČINNOSTI V DOMOVĚ POKOJNÉHO STÁŘÍ SV. FRANTIŠKA

Rádi bychom vám prostřednictvím těchto několika řádků přiblížili část života našich babiček a dědečků.

V našem domově se snažíme o to, aby naše klientky a klienti byli dle jejich přání a voleb co nejvíce zapojeni do společenského života a zachovali si co nejdéle soběstačnost. Snažíme se o to, aby lidé, kteří u nás bydlí, nepocítili samotu a abychom jim mohli co nejvíce zpestřit všední dny.

Připravujeme jak skupinové tak individuální aktivity:

Skupinové aktivity většinou probíhají v naší jídelně nebo popřípadě v prvním patře naše domova, kde jsme vytvořili prostor právě pro společné aktivity. Mezi skupinové aktivity patří lehké kondiční cvičení, ergoterapie, muzikoterapie, taneční terapie, kino-kavárnička, procvičování paměti nebo vytváření různých dekorací či výrobků, ale kvůli zhoršení pohybových schopností a motoriky se klienti do těchto aktivit příliš nezapojují. Ale i přesto jsme schopni si vyzdobit náš domov dekoračními výrobky, které klienti vyrobí sami. Jako např. krásné dekorační řetězy na karneval nebo velikonoční kraslice.

Jednou měsíčně k nám v rámci Canisterapie dochází paní Anna se svými pejsky, aby naše obyvatele rozveselili a potěšili. Někteří klienti

mají tuto společenskou aktivitu velmi rádi a pokazďe se velmi těší, až nás opět pejsci navštíví.

Dále pořádáme pro naše seniory také různé společenské akce. Naše klienty v minulém roce navštívila dvakrát divadelní skupina, která u našich klientek měla velký úspěch a všem se jejich vystoupení moc líbilo. Společně si zazpívali, zavzpomínali na svá mladá léta a „čaje o páté“. Divadélko nás opět navštíví 6. května a moc se na ně všichni těšíme. Taktéž spolupracujeme se základní školou, kdy k nám děti pravidelně přicházejí předvést nacvičené scénky, písničky a ukázat svůj talent a především rozveselit naše klienty.

V rámci zapojení do společenského života pořádáme také společné výlety na místa, která si většinou vybírají klienti sami. Tento výlet se většinou skládá z prohlídky vybraného místa či památky a poté společného oběda, kávičky a moučniku. Tyto výlety jsou u našich klientů zpestřením a příjemnou změnou. V měsíci květnu se zúčastníme Poutě charit do Jablunkova se slavnostní mši svatou“; tímto jsou všichni naši příznivci také srdečně zváni.

V rámci duchovní péče jsou ve spolupráci s naší farností v našem domově dle domluvy v sobotu pořádány mše svaté a různé společenské akce, třeba „Tradiční smažení vaječiny“ nebo „Grilování u řeholních sestřiček“.

Samozřejmě je každodenní posezení u kávy v jídelně nebo společné posezení venku, na které se naši klienti už moc těší.

Mezi individuální aktivity patří většinou rozhovory, procvičování jemné motoriky s imobilními klienty, lehké kondiční cvičení, odvoz a doprovod např. ke kadeřníkovi nebo na nákupy, individuální muzikoterapie a nácvik chůze s klienty v rámci zachování stávajících schopností.

Zapojují se i naše pracovnice sociální péče, které mají kurz bazální stimulace a u našich klientů je tato technika „jemných masáží“ velkým přínosem.

Nejoblíbenější individuální aktivitou je však obyčejné lidské popovídání, které je pro naše seniory velmi důležité. Povídáme si, vzpomín-

nám, nasloucháme přáním a potřebám klientů a snažíme se o to, aby naši lidé byli co nejvíce v duchovní a duševní pohodě.

Nastávající jaro nám už dovoluje podnikat první procházky po okolí a je to opravdu velmi oblíbená aktivita. S klientkami jsme obdivovaly společně krásy rozkvetlé a vonící přírody a užívaly jsme si krásného sluníčkového počasí.

V mé práci mi velmi pomáhají pracovnice sociální péče i paní vedoucí. Mnohdy mi pomáhají jak s přípravou na aktivity např.: příprava klientů na aktivity nebo se do aktivit přímo zapojují a je hned veseleji a za to bych jim všem touto cestou chtěla moc poděkovat.

Taktéž nám pomáhají šikovné studentky z Bohumínské střední školy, které se zapojují jak do přímé péče o naše klienty tak do aktivizačních činností.

V minulých dobách nám velmi pomáhali dobrovolníci, momentálně není o tuto činnost ze strany dobrovolníku velký zájem, což je mi líto, protože naši klienti byli s dobrovolníky velmi spokojeni a jsou rádi za každé dobré slovo, úsměv nebo návštěvu. Tímto bych chtěla poprosit v případě zájmu, kdyby měl někdo o tuto činnost zájem, ať se prosím hlásí u naší paní ředitelky nebo u paní vedoucí.

Závěrem bych chtěla poděkovat našim klientkám, které se zapojují do ergoterapie a moc nám tímto pomáhají.

Pavλίna Jančíková - aktivizační pracovnice

RÁDA BYCH SE PŘIPOJILA K PŘEDEŠLÝM ŘÁDKŮM SVÉ KOLEGYNĚ A TAKÉ POŽÁDALA O PODPORU ZE STRANY DOBROVOLNÍKŮ. JEDNÁ SE O NEOCENITELNOU POMOC PŘI NAŠI PRÁCI. DOBRÉ SLOVO, ÚSMĚV NEBO JEN POUHÁ PŘÍTOMNOSTI DRUHÉHO ČLOVĚKA JE PRO NAŠE BABIČKY A DĚDEČKY TÍM NEJVĚTŠÍM DAREM A POMO-CÍ.

Z. Kniezková Brňáková, ředitelka Charity Bohumín

MÁ TO SMYSL ....?

Zdravím, ráda bych se s Vámi tímto podělila o pár momentů z mé práce s osobami bez přístřeší.

Poslední den v roce 2014 jsem měla potřebu pronést pár slov k uživatelům našeho denního centra pro osoby bez přístřeší. Sešli jsme se všichni společně při svíčce a já zrekapitulovala stávající rok, a dále jsem nadhodila, jak by mohl vypadat rok následující, a to za účelem zamyšlení se nad svými životy. Součástí mých slov bylo i mé soukromé sdělení ohledně mých strastiplných životních zkušeností. Tehdy jsem si říkala, že snad má slova alespoň pro někoho budou mít hlubší význam, což bylo také účelem. Poté nastal nový rok 2015 a čas rychle plynul a plynul, a na mě přišla jakási první pracovní „krize“, kdy jsem začala pochybovat, zda má práce s „bezdomy“ má opravdu smysl, zda tam jsem na správném místě, zda opravdu ze sebe dávám to, co chci a co je žádané, apod. Tak nějak jsem se nad sebou stále zamýšlela a přála si, aby mě něco „nakoplo“, ale pořád nic a nic. Mé tendence k pesimismu se prohlubovaly, dokud jednoho dne nepřišel telefonát s jedním naším uživatelem, který byl zrovna hospitalizovaný pro velmi vážnou nemoc. V rámci našeho hovoru se vrátil ke zmíněnému společnému setkání a mým tehdejším slovům. Důvěrně se mi svěřil, že on sám se zrovna pozastavuje nad svým životem, a že se mu vybavila má slova, za která mi s tímto odstupem času poděkoval. A to bylo to ono „nakopnutí“, na které jsem tak marně čekala, a které mě vrátilo zpět k tomu, že ve stávající práci jsem ještě stále na svém místě s tím, že ještě mám co lidem předávat. Také jsem si uvědomila, že i kdybych takto mohla nějakým způsobem ovlivnit život alespoň jednoho člověka, tak i to je pro mne smysluplné. Touto cestou bych chtěla poděkovat za vytrvalost, ohleduplnost a pochopení našim uživatelům služeb a mým spolupracovníkům, zejména pak paní ředitelce.

S přátelským pozdravem, přáním všeho dobrého a krásných slunečných dní

Martina Orlová, sociální pracovnice Denního centra pro osoby bez přístřeší a Noclehárny sv. Martina Charity Bohumín

CHARITA BOHUMÍN INFORMUJE

Dne 6. 3. 2015 jsme se navždy rozloučili s paní Cecilí Schröderovou; poslední rozloučení proběhlo v kostele ve Starém Bohumíně.

V průběhu měsíce března do naší charitní rodiny ve sv. Františku přibyla paní Irena Solichová a paní Terezie Lišťáková. Přejeme jim ze srdce, aby se u nás cítily co nejvíce, jako doma.

Dne 20. 5. 2015 se bude konat Diecezní pouť Charit, tentokrát v Klášteře Sester Alžbětinek v Jablunkově. Mši svatou celebuje biskup František Václav Lobkowicz. Srdečně všechny zveme.

V pátek 29. 5. 2015 se můžeme těšit jako již každoročně na Noc kostelů. Od 18 hodin do 24 hodin budou otevřeny kostely, kapličky i katedrály všem, kteří chtějí nahlédnout do jejich možná trochu tajemných zákoutí.

HISTORIE SOUČASNOST NAŠEHO OKRESNÍHO MĚSTA – ZANIKLÉ SKVOSTY STARÉ KARVINÉ

V minulém století byla Solca a celá Stará Karviná centrem veškerého dění, hlavně dobýváním uhlí a jeho koksováním. Byl tam život, kultura, náboženství, vzdělanost a hlavně práce pro každého. Byl zde také sportovní život – dva stadiony Eska a Polonia a dva hlavní fotbalové mančafy, koupaliště, kluziště a jiné. Jezdila tam tramvaj, která spojovala Karvinou s Ostravou, Orlovou, Bohumínem a Fryštátem. Vše zaniklo a dnes tam zůstal jen kostel zvaný Starý kostel sv. Petra z Alkantary – jinak řečeno Šikmý kostel. Co můžeme počítat za zaniklé skvosty? Nacházel se tam zámek na Soleckém kopci, kostel sv. Jindřicha, pivovar hraběte Larische, radnice, budovy, vily a rodinné domy. Byly tam kolonie domků pro horníky, kde každá rodina měla své soukromí s malou zahrádkou a šopkou pro drůbež, apod. Vše vzalo za své, nic už tam dnes nestojí. Jsou tam jen stromy na divoko rostlé, křoviska, močály a bažiny bídy – to je uhelný prach usazený na vodních plochách. Bude tam v budoucnu ještě NĚCO? Ale určitě ano. Koloběh přírody a života se pravidelně vrací, ale my už u toho nebudeme. Možná, že naše děti a i ti další se dožijí toho, že tam opět budou stáda dobytka a vzniknou farmy skotu a koní. Budou se pořádat rodea, výstav a soutěže ve sportovním zápolení? Vrátil se původní název Karviné – Karv – pasení krav? Tento závěr je se vši pravděpodobností jen utopie, ale počkáme a uvidíme ...

Římsko-katolický Nový kostel sv. Jindřicha v Solci byl postaven v letech 1894-97 v novorenesančním stylu dle basiliky

Sv. kříže ve Florencii. Plány kostela navrhl architekt Černý z Vídně. Budova kostela dokázala pojmut na 4 000 osob. Kostel byl zničen důlními vlivy. Jeho demolice proběhla 12. 10. 1960.

Zámek Solca v Karviné byl postaven v roce 1973 za doby hraběte Jindřicha Larische. Byla to dvoupatrová honosná budova, postavená v novorenesančním slohu. Okolo zámku

byl zřízen park a v roce 1883 byla v západní části parku postavena rodinná hrobka ve formě antického chrámu.

Sepsal rodák ze Staré Karviné Eduard Kula